

Skattestyrelsen (V.L. nr. B-0562-97), dels med en anden sag ved Østre Landsret, Laserdisken mod Skatteministeriet (18. afd.'s sag nr. B-0945-98).

Sagen ved Vestre Landsret var en kæresag om sagsøgers tilbageholdelse af momsindbetalinger. Vedrørende denne sag fremlægges som bilag Z udskrift af retsbogen for Vestre Landsret af 12. november 1997. Som bilag bilag E fremlægges skrivelse fra indkærede til Vestre Landsret af 17. november 1997. Som bilag Ø fremlægges skrivelse fra indkærede til Laserdisken af 17. november 1997. Som bilag Å fremlægges udskrift af retsbogen for Vestre Landsret af 22. januar 1998. Som det fremgår heraf, hjemviste Vestre Landsret sagen til fogedretten med henblik på, at sagen blev udsat, indtil der er faldet dom i denne erstatningssag. Opmærksomheden henledes navnlig på andet afsnit i bilag Ø.

Den anden sag ved Østre Landsret drejer sig om tilbagebetaling af ambi.

I det omfang sagsøgers synspunkter i det 6. supplerende proceskrift ikke baserer sig på sammenblanding af disse tre retssager, hviler synspunkterne i betydeligt omfang på misforståelser af faktiske eller retlige forhold.

Dernæst bemærkes følgende med hensyn til de tre spørgsmål:

- Ad spørgsmål 1:

Det fastholdes, at spørgsmålet om sagsøgers delvise tilbagebetaling af afgiften til forbrugerne (jf. svarskriftet, side 4) er denne erstatningssag uvedkommende. Det gælder, uanset hvordan sagsøger måtte have opfattet situationen i forhold til Told- og Skatteregion Aalborg på daværende tidspunkt.

- Ad spørgsmål 2:

Sagsøgte forstår spørgsmålet således, at det drejer sig om forholdet imellem ambi-sagen og denne erstatningssag.

Kernen i ambi-sagen er det forhold, at sagsøger i en monopolsituation har overvæltet ambien på sine kunder. Derfor kan han ikke opnå tilbagebetaling.

Anderledes forholder det sig med den tabsopgørelse, der skal foretages i en erstatningssag. Den må have en helt anderledes konkret karakter, for at det kan dokumenteres, at der foreligger et tab for sagsøger.

Derfor er det fortsat sagsøgte opfattelse, at vurderingen af konkurrencesituationen på markedet i relation til overvæltningsprincippet, der har betydning for ambi-sagen, ikke er relevant for sagsøgers konkrete tabsopgørelse i denne erstatningssag.

- Ad spørgsmål 3:

Sagsøgte forstår spørgsmålet således, at det drejer sig om forholdet imellem tilbagebetaling af afgiften og denne erstatningssag.

Som det fremgår af skrivelsen af 18. november 1994 fra Told- og Skatteregion Aalborg (bilag 10), blev afgiften betalt tilbage, fordi Momsnævnet den 26. oktober 1994 (bilag 7) havde truffet afgørelse om, at laserdiscs - uanset, hvor de var importeret fra - ikke var omfattet af afgiftspligt efter den dagældende lov om forbrugsbegrænsende foranstaltninger.

Spørgsmålet om erstatning beror på, om ganske andre betingelser er opfyldt.

Efter dansk ret skal der foreligge et ansvarsgrundlag for sagsøgte. Det gør der ikke. Sagsøgte traf den 17. september 1993 (bilag 2) en skønsmæssig afgørelse, der baserede sig på en forsvarelig vurdering af hjemmelsgrundlaget i den dagældende lovgivning, herunder navnlig Momsnævnets praksis på området (jf. bilag A og bilag B).

Regionens afgørelse (bilag 2, jf. bilag 4) om at opkræve afgiften blev fastholdt af Told- og Skattestyrelsen (bilag 5), der også baserede sin afgørelse af 17. november 1993 på Momsnævnets hidtidige praksis vedrørende CD'ere, CD-Rom-produkter m.v.

På daværende tidspunkt forelå der et kompliceret fortolknings spørgsmål og en retstilstand, der havde givet anledning til tvivl. Dette fremgår af, at regionernes vurderinger af spørgsmålet som bekendt havde været uens. Der henvises også til den udtalelse af 31. januar 1995, som Told- og Skatteregion Aalborg udarbejdede til styrelsen vedrørende sagsforløbet. Denne udtalelse fremlægges som bilag A.A.

Da Momsnævnet traf afgørelse den 26. oktober 1994 (bilag 7) var det udtryk for en ændring af nævnets hidtidige praksis på området.

Det forhold, at regionen og styrelsen kom til et andet resultat med hensyn til det komplicerede og tvivlsomme spørgsmål end det resultat, Momsnævnet senere nåede frem til, kan ikke begrunde et erstatningsansvar for sagsøgte.

Med hensyn til det komplicerede fortolknings spørgsmål, den tvivlsomme retstilstand og momsnævnets ændring af praksis henvises til svarskriftet, side 1-3 og side 4-5, duplikken, side 2 og side 5-6 samt processkriftet af 7. marts 1997, side 1-2 og side 4-5, der indeholder nærmere redegørelser for sagsøgtes opfattelse af disse spørgsmål.

På denne baggrund fastholder sagsøgte, at der ikke foreligger et ansvarsgrundlag.

For så vidt angår EU-retten ifalder et medlemsland erstatningsansvar, hvis medlemslandet har overtrådt bestemmelser i Traktaten eller den afledede EU-ret, der tillægger borgerne rettigheder, og hvis overtrædelsen er tilstrækkelig kvalificeret. På dette punkt har sagsøgte allerede for længe siden anerkendt erstat-

ningsansvar, fordi afgiften blev opkrævet i strid med Traktatens artikel 95, stk. 2, jf. processkriftet af 16. maj 1997, side 2.

Både efter sin ordlyd og efter EF-Domstolens faste praksis drejer artikel 95 sig imidlertid kun om "... varer fra andre medlemsstater".

Dette er baggrunden for, at sagsøgte fastholder kun at være erstatningspligtig for så vidt angår de laserdiscs, der er importeret fra andre medlemslande (UK), men ikke for så vidt angår de laserdiscs, der er importeret direkte fra tredjelande (USA).

Kravet om opdeling af varer importeret fra andre medlemslande overfor varer importeret direkte fra tredielande fremgår allerede af svarskriftet, side 3-4 og er gentaget i de senere processkrifter (duplikken side 3, processkriftet af 7. marts 1997 side 2-3, processkriftet af 6. maj 1997, side 3-5, processkriftet af 18. august 1997, side 3 og 5 samt processkriftet af 17. august 1998, side 3 og 8).

Endelig bemærkes følgende med hensyn til **sagens** indhold i øvrigt:

Sagsøger har fortsat ikke dokumenteret det tab, sagsøger mener at have lidt. Som det fremgår af duplikken, side 8, kan der ikke kræves erstatning for forringet likviditet.

Sagsøgte fastholder, at sagsøgers manglende medvirken til at foretage opgørelsen over varer importeret fra andre medlemslande henholdsvis varer importeret direkte fra tredjelande må medføre processuel skadevirkning.

Vedrørende Told- og Skatteregion Aalborgs afgørelse af det komplicerede fortolkningsspørgsmål henvises til bemærkningerne ovenfor ad spørgsmål 3, hvoraf bl.a. fremgår, at Momsnævnet ved sin afgørelse af 26. oktober 1994 (bilag 7) foretog en anden vurdering af afgiftspligten for CD'ere, CD-Rom-produkter m.v.

end den, der fremgik af nævnets hidtidige praksis, som både regionen og styrelsen havde baseret sig på.

Med hensyn til retssagen ved Vestre Landsret henvises til de ovenfor nævnte bilag Z, Æ, Ø og Å.

Vedrørende bilag 57 bemærkes blot, at Told- og Skatteregion Aalborgs afgørelse (bilag 2) ikke er udtryk for en ansvarspådragende fejl, og ikke kan sammenlignes med den helt specielle situation, da Vallensbæk Kommune udsendte spærringsmeddelelser til Den Danske Bank vedrørende etableringskonti, der var genstanden for sagen ved Retten i Brøndbyerne.

I øvrigt fremgår det af præmisserne, at retten tillagde det betydning, at sagsøger i den sag ikke havde noget anvendeligt retsmiddel mod spærringen. Det forholder sig anderledes i denne sag, hvor der var retsmidler som blev anvendt af sagsøger. Sagsøger påklagede således regionens afgørelse til Told- og Skattestyrelsen, og da styrelsen fastholdt afgørelsen, klagede sagsøger til Momsnævnet, der traf afgørelse om, at laserdiscs ikke var afgiftspligtige.

Også af denne grund kan dommen fra Retten i Brøndbyerne ikke overføres på denne erstatningssag.

Vedrørende opdelingen af importen fra EU og USA bemærkes, at grammofonpladeafgiften uomtvisteligt var en intern fiskalafgift. Den havde intet at gøre med told eller toldlignende afgifter, der pålægges varer i forbindelse med passage af grænser. En sådan intern fiskalafgift vurderes efter Traktatens artikel 95 - ikke efter artikel 9. Dette har sagsøger da også tidligere været enig i, jf. sagsøgtes processkrift af 18. august 1997, side 1.

En afgift kan ikke samtidig med, at den er omfattet af artikel 95, også være omfattet af artikel 9. Der er ikke tale om nogen ny opsplittning men om en retsopfattelse, der følger af fast og langvarig praksis fra EF-Domstolen.

I øvrigt misforstår sagsøger Co-frutta-dommens præmis 27 (bilag 53). Det der fastslås i denne præmis og i de forudgående og efterfølgende præmisser er, at forbuddet mod diskriminerende interne afgifter i artikel 95 ikke blot omfatter varer med oprindelse i de andre medlemslande. Artikel 95 omfatter også - som et supplement til forbuddet mod told eller toldlignende afgifter i artikel 9 - varer med oprindelse i tredjelande, der er bragt i fri omsætning i EU. Dette accepterer sagsøger selvsagt også i den foreliggende sag. Det fremgår allerede af processkriftet af 18. august 1997, side 4.

Sagsøgte fastholder, at sag C-61/97, Egmond Film m.fl. mod Laserdisken, viser, at sagsøger, hvis han vil, må kunne kvantificere de varer, der (uanset oprindelse) er importeret fra andre medlemslande (UK) over for de varer, der er importeret direkte fra tredjelande (USA).

For den gode ordens skyld bestrides fortsat, at der skulle være grundlag for at pålægge sagsøgte bøde efter retsplejelovens § 324 og § 325. Kravet om opdeling er således hverken en opdigtet udsættelsesgrund eller en udflugt til at forhale sagen. Det er tværtimod den eneste måde, hvorpå sagsøger kan opnå erstatning.

Da sagsøger imidlertid ikke vil medvirke til at foretage opdelingen, må sagen nu i sin helhed berammes til domsforhandling. Sagsøgte er enig i, at flere redegørelser fra sagsøgers side ikke hjælper.

D O K U M E N T E R,

som påberåbes:

- Bilag Z: Udskrift af retsbogen for Vestre Landsret af 12. november 1997.
- Bilag Æ: Skrivelse fra indkærede til Vestre Landsret af 17. november 1997.

Bilag Ø: Skrivelse fra indkørede til Laserdisken af 17. november 1997.

Bilag Å: Udskrift af retsbogen for Vestre Landsret af 22. januar 1998.

Bilag A.A: Told- og Skatteregion Aalborgs udtalelse af 31. januar 1995 vedrørende sagsforløbet.

København, den 11. september 1998

Kammeradvokaten

vt
Peter Biering